

Sygn. akt II Ka 458/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawislak (spr.)
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r.

sprawy **R. T. i S. D.**

oskarżonych o przestępstwo z art. 12 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. i in.

na skutek apelacji, wniesionych przez obrońców oskarżonych

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 5 czerwca 2013 r. sygn. akt II K 289/12

I. wyrok zmienia w ten sposób, że obniża orzeczoną wobec R. T. (1)karę pozbawienia wolności do 1 (jeden) roku;

II. w pozostałej zaskarżonej części wyrok utrzymuje w mocy uznając apelację obrońcy oskarżonego R. T. w pozostałym zakresie, natomiast apelację obrońcy S. D. w całości za oczywiście bezzasadne;

III. zasądza na rzecz Skarbu Państwa od oskarżonych: R. T. (1)180 złotych tytułem opłaty za obie instancje i 10 złotych tytułem wydatków za postępowanie odwoławcze, zaś od S. D. 490 złotych tytułem kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Sygn. akt II Ka 458/13

UZASADNIENIE

M. K. (1) został oskarżony o to, że:

I. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru od bliżej nieustalonej daty od początku 2010 r. do grudnia 2011 r. w S., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie każdorazowo 30 zł za gram narkotyku udzielił Ł. G. 1 gram konopi innych niż włókniste, M. W. 7 gram konopi innych niż włókniste oraz R. T. bliżej nieokreśloną ilość konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r., Nr 179, poz. 1485 ze zm.)

R. T. został oskarżony o to, że:

II. działając w krótkich odstępach czasu w realizacji z góry powziętego zamiaru od bliżej nieustalonej daty od kwietnia 2010 r. do października 2011 r. w S., woj. (...), wbrew przepisom ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie każdorazowo 30 zł za gram narkotyku udzielił M. D. 50 gram konopi innych niż włókniste, Ł. G. 10 gram konopi innych niż włókniste, M. K. (1) 50 gram konopi innych niż włókniste,

tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r., Nr 179, poz. 1485 ze zm.)

S. D. został oskarżony o to, że:

III. w okresie od października 2011 r. do 14 marca 2012 r. w S., woj. (...), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru udzielił innym nieustalonym osobom substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w nieustalonej ilości, w tym trzykrotnie udzielił M. K. (2) po 1 gram amfetaminy, osiągając z tego każdorazowo korzyść majątkową w kwocie 30 zł za gram narkotyku,

tj. o czyn z art. 12 kk w zw. z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r., Nr 179, poz. 1485 ze zm.)

IV. w dniu 14 marca 2012 r. w S., woj. (...), przy ul. (...) posiadał wbrew przepisom ustawy środki odurzające w postaci: ziela konopi innych niż włókniste o wadze 0,569 gram oraz substancję psychotropową w postaci 13 tabletek 4-fluorofenylopiperazyny (pFPP) o łącznej wadze 3,416 gram i siarczanu amfetaminy o wadze 6,969g,

tj. o czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z dnia 19 września 2005 r., Nr 179, poz. 1485 ze zm.)

Wyrokiem z dnia 5 czerwca (...). Sąd Rejonowy w Siedlcach:

I. oskarżonego M. K. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. K. (1) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby;

III. na podstawie art. 73§2 kk oddał oskarżonego M. K. (1) pod dozór kuratora w okresie próby;

IV. na podstawie art. 33§2 kk wymierzył oskarżonemu M. K. (1) karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33§3 kk wysokość jednej stawki dziennej na 10 zł;

V. na podstawie art. 45§1 kk orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przez niego w skutek popełnienia przypisanego mu przestępstwa w kwocie 240 zł;

VI. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu M. K. (1) na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 stycznia 2012 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w wysokości dwóch stawek dziennych;

VII. oskarżonego R. T. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn

na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

VIII. na podstawie art. 45§1 kk orzekł wobec oskarżonego R. T. przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przez niego wskutek popełnienia przypisanego mu przestępstwa w kwocie 3.300 zł;

IX. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu R. T. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie w dniu 22 marca 2012 r. przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

X. oskarżonego S. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i za ten czyn na podstawie art. 59 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

XI. w zakresie czynu przypisanego oskarżonemu w pkt X wyroku na podstawie art. 33§2 kk wymierzył oskarżonemu S. D. karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33§3 kk wysokość jednej stawki dziennej na 10 zł;

XII. oskarżonego S. D. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za ten czyn na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skazał go na karę roku pozbawienia wolności;

XIII. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk orzeczone wobec oskarżonego S. D. jednostkowe kary pozbawienia wolności połączył i jako karę łączną wymierzył oskarżonemu karę jednego roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności;

XIV. na podstawie art. 69§1 i §2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego S. D. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 5 lat tytułem próby;

XV. na podstawie art. 45§1 kk orzekł wobec oskarżonego S. D. przepadek korzyści majątkowej osiągniętej przez niego wskutek popełnienia przypisanego mu w pkt X wyroku przestępstwa w kwocie 90 zł;

XVI. na podstawie art. 63§1 kk zaliczył oskarżonemu S. D. na poczet orzeczonej kary grzywny okres zatrzymania w sprawie w okresie od dnia 14 marca 2012 r. do dnia 16 marca 2012 r. przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest dwóm stawkom dziennym grzywny, uznając karę grzywny za wykonaną w wysokości sześciu stawek dziennych;

XVII. za czyn opisany w pkt X wyroku na podstawie art. 70 ust 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek wagi elektronicznej (...) opisanej w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 6 (k. 124 akt sprawy), dwóch łyżeczek metalowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 7 (k. 124 kat sprawy), 2 woreczków foliowych zawierających 168 torebek foliowych z zapięciem strunowym opisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) Nr 9 (k. 124 akt sprawy, jako przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa;

XVIII. za czyn opisany w pkt XII wyroku na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środków odurzających w postaci ziela konopi innych niż włókniste, środków psychotropowych w postaci tabletek 4-fluorofenylopiiperazyny (P.) oraz w postaci siarczanu amfetaminy znajdujących się w: torebce foliowej opisanej w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 1 (k. 123 akt), 9 torebek foliowych z zapięciem strunowym odpisanych w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 2 (k. 123 akt), torebce foliowej opisanej w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 4 (k. 123 akt), torebce foliowej opisanej w wykazie dowodów rzeczowych Nr (...) pod Nr 5 (k. 123 akt) i zarządził zniszczenie tych środków;

XIX. za czyn opisany w pkt XII wyroku na podstawie art. 44§2 kk orzekł przepadek opakowań w których znajdowały się środki odurzające opisane w pkt XVIII wyroku jako przedmiotów służących do popełnienia przestępstwa;

XX. zwolnił oskarżonego R. T. z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z jego uczestnictwem w sprawie określając, że wchodzące w ich skład wydatki ponosi Skarb Państwa;

XXI. zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 93,33 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z uczestnictwem oskarżonego w sprawie oraz kwotę 600 zł tytułem opłaty;

XXII. zasądził od oskarżonego S. D. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 93,33 zł tytułem zwrotu wydatków związanych z uczestnictwem oskarżonego w sprawie oraz kwotę 600 zł tytułem opłaty.

Apelację od tego wyroku złożyli obrońcy oskarżonych R. T. i S. D..

Obrońca oskarżonego R. T. zaskarżając to orzeczenie w całości na korzyść tego oskarżonego zarzucił:

1. mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia:

a) art. 424§1 pkt 1 kpk poprzez sporządzenie orzeczenia wyłącznie pod kątem uzasadnienia tezy o sprawstwie oskarżonego oraz brak szczegółowego omówienia dowodów w szczególności zeznań Ł. G. i M. D., co uniemożliwia kontrolę instancyjną zaskarżonego orzeczenia,

b) art. 4, 7, 5 §2, 410 kpk poprzez dokonanie sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania, dowolnej oceny dowodów, wykraczającej poza ramy sędziowskiej swobodnej oceny a w szczególności w:

- przyjęciu za wiarygodne zeznań świadka M. D. składanych w toku postępowania przygotowawczego,

- przyjęciu za wiarygodne wyjaśnień złożonych przez oskarżonego R. T. w toku postępowania przygotowawczego w sytuacji, gdy brak jest innych dowodów potwierdzających sprawstwo oskarżonego,

- zastąpienie przez sąd dowodów wyłącznie spekulacjami intelektualnymi, które nie mogą stanowić samoistnej podstawy uznania winy i w konsekwencji skazania przejawiające się przede wszystkim w przyjęciu jakim osobom i jakiej ilości oskarżony miał udzielić konopi innych niż włókniste,

c) art. 214§1 kpk poprzez niedopuszczenie z urzędu wywiadu środowiskowego przez kuratora sądowego w sytuacji, gdy niezbędne było ustalenie danych co do właściwości i warunków osobistych oraz dotychczasowego sposobu życia młodocianego oskarżonego R. T.,

co w konsekwencji doprowadziło do uznania, że oskarżony R. T. popełnił zarzucane mu czyny.

2. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności wynikającej z:

a) błędnego określenia prognozy kryminologicznej wobec R. T.,

b) przekonania Sadu Rejonowego, iż oskarżony udzielił również substancji psychotropowej w postaci amfetaminy,

c) niedostrzeżeniu okoliczności łagodzących po stronie oskarżonego

co w konsekwencji spowodowało niezastosowanie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności.

Podnosząc powyższe zarzuty skarżący wniósł o:

1. uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Siedlcach do ponownego rozpoznania ewentualnie

2. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat z ewentualnym wymierzeniem dodatkowo kary grzywny oraz orzeczeniem odpowiednich środków probacyjnych.

Obrońca oskarżonego S. D. zaskarżył wyrok jedynie w części dotyczącej czynu z pkt III aktu oskarżenia zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść, polegający na nieuzasadnionym obdarzeniu przez sąd wiarą zeznań M. K. (2) z postępowania przygotowawczego, w których M. K. (2) obciążył oskarżonego, co w konsekwencji spowodowało przyjęcie przez Sąd winy oskarżonego w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia i skazanie za ten czyn.

Na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§2 kpk wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części przez uniewinnienie oskarżonego od zarzutu popełnienia czynu przypisanego oskarżonemu w pkt III aktu oskarżenia.

W tej sytuacji wyrok w stosunku do M. K. (1) stał się prawomocny.

Na rozprawie odwoławczej apelujący popierali swoje apelacje i wnioski w nich zwarte, zaś prokurator wniósł o nieuwzględnienie tych środków odwoławczych i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy.

Oskarżony R. T. przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd zważył, co następuje:

Jedynie zarzut rażącej surowości kary orzeczonej wobec oskarżonego R. T. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie, natomiast w pozostałym zakresie apelacja obrońcy tego oskarżonego, podobnie jak apelacja obrońcy oskarżonego S. D. są oczywiście bezzasadne i jako takie na uwzględnienie nie zasługują.

Na wstępie należy podkreślić, że Sąd I instancji prawidłowo przeprowadził postępowanie karne w tej sprawie, a wszystkie istotne dowody osobowe bezpośrednio na rozprawie głównej. Analizując pisemne motywy zaskarżonego wyroku Sąd Odwoławczy stwierdził, że podstawą ustaleń faktycznych był całokształt okoliczności ujawnionych na rozprawie, zaś ocena zebranych dowodów była zgodna z dyrektywami art. 7 kpk, a zatem nie może być skutecznie podważana. Sąd Rejonowy bardzo wnikliwie analizował i rozważał wszystkie te dowody nie pomijając żadnego z nich i wskazując, którym z nich dał wiarę i dlaczego, a którym tego przymiotu odmówił i z jakich powodów. Argumenty tej oceny są logiczne i przekonujące i jako takie uzyskały pełną akceptację Sądu Odwoławczego.

Faktem jest, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy zawarł twierdzenie, że R. T. udzielał substancji psychotropowych w postaci amfetaminy, jednakże Sąd Odwoławczy uznał, że była to oczywista omyłka pisarska, bowiem o udzielanie takich substancji oskarżonym był tylko S. D.. Także w ustaleniach faktycznych sąd przyjął, że R. T. udzielił wskazanym w wyroku osobom narkotyki w postaci konopi innych niż włókniste i za taki tylko czyn został skazany.

Zważywszy na treść art. 457§2 kpk w zw. z art. 423§1 a kpk oraz ze względu na fakt, iż strony procesowe nie złożyły wniosku o uzasadnienie wyroku, a apelacje obrońców oskarżonych zostały uznane za oczywiście bezzasadne w części utrzymującej wyrok w mocy, Sąd Odwoławczy ograniczył zakres uzasadnienia wyroku do zmienionej jego części.

Zdaniem Sądu Odwoławczego, Sąd I instancji zasadnie uznał, iż zachowanie R. T., a w szczególności jego uprzednia karalność za przestępstwa, w tym także z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przeczy uznaniu, że zachodzi pozytywna prognoza, iż sprawca ten nie powróci do popełniania przestępstw, a zatem brak jest podstaw do orzeczenia wobec niego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Przekonuje o tym fakt, że po skazaniu tego oskarżonego za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, w dalszym ciągu popełniał podobne przestępstwa, z tym, że stał się ostrożniejszy i nie przechowywał narkotyków w miejscu swojego zamieszkania oraz udzielał ich innym osobom, bez obecności osób postronnych.

Niezależnie od powyższego Sąd Odwoławczy stwierdził, że Sąd I instancji przy rozważaniu o wymiarze kary dla R. T. niedostatecznie jednak rozważył fakt, iż oskarżony w czasie popełnienia tego przestępstwa był osobą młodocianą i miał zaledwie 18 lat. Sąd Okręgowy w tym składzie osobowym w pełnej rozciągłości podzielił tezę wyrażoną w orzeczeniu Sądu Apelacyjnego w Krakowie w sprawie II AKr 391/90, że osoby młodociane „mają na ogół nie w pełni jeszcze ukształtowaną osobowość, niezupełnie utrwalony jeszcze system wartości przyjętych w społeczeństwie. Są to osoby nieustabilizowane życiowo, rozpoczynające adaptację w społeczeństwie, stąd bardziej narażone na procesy negatywnej selekcji społecznej i ich skutki”.

R. T. był trzykrotnie karany na kary pozbawienia wolności, przy czym kary te orzekano z warunkowym zawieszeniem ich wykonania na różne okresy próby. Takie kary są często lekceważone przez młodocianych sprawców, a wręcz utwierdzają ich w przekonaniu o bezkarności ich działania. Najczęściej przekonanie to kończy się z chwilą zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności i umieszczenie ich w zakładzie karnym. Sytuacja prawna R. T. jest podobna, bowiem w dniu 4 października 2012 r. zarządzono wykonanie kary pozbawienia wolności w sprawie Sądu Rejonowego w S. o sygn. akt (...), zaś w dniu 5 listopada 2012 r. zarządzono wykonanie takiej kary w sprawie (...)również Sądu Rejonowego w S..

Z dołączonej na rozprawie odwoławczej poświadczonej za zgodność kserokopii postanowienia Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 5 września 2013 r. w sprawie II 1 K. (...), który to dokument Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego wynika, że na podstawie art. 77§1 kk, art. 78§1 kk oraz art. 161§1 kw warunkowo zwolniono tego skazanego z odbywania reszty kary pozbawienia wolności orzeczonej w obu w/w wyrokach, wyznaczając mu okres próby na 2 lata od daty zwolnienia z zakładu karnego. Z uzasadnienia tego postanowienia wynika, że R. T. miał dobrą opinię w tym zakładzie karnym, nie deklarował przynależności do podkultury więziennej, miał krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw.

W świetle powyższego, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że orzeczenie wobec tego oskarżonego za ten czyn kary 1 roku pozbawienia wolności powinno spełnić nie tylko cele kary w zakresie represji, ale przede wszystkim w zakresie prewencji ogólnej i indywidualnej.

Tak wymierzona kara, przy spełnieniu przez oskarżonego określonych warunków może być wykonywana w warunkach dozoru elektronicznego, o ile sąd wyrazi na to zgodę, a jednocześnie da oskarżonemu szansę na zmianę swojego postępowania tak, by w przyszłości nie popełnił ponownie przestępstwa i przestrzegał porządku prawnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 kpk oraz art. 456 kpk zaskarżony wyrok zmienił w ten tylko sposób, że obniżył temu oskarżonemu karę pozbawienia wolności do 1 roku. O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 636 kpk.